
Sichos in English Classics 32

**Letter Sent
by the Rebbe**

Chai Elul, 5742 (1982)

Sichos In English
788 Eastern Parkway
Brooklyn, New York 11213
www.sie.org

IN PLACE OF AN INTRODUCTION

At the Shloshim of R' Yonah Avtzon A"H, Director of Sichos in English, a resolution was taken to reprint the original weekly Sichos in English publications.

To fulfill this, a weekly booklet including a translation of a *farbrengen* as it was first published will be distributed. Our intention is to reprint the entire set in the near future.

Following the Sichos we will include an addendum with pictures, notes, and insights into the process of its publication.

These weekly publications can be sponsored to honor a loved one, a Yortzeit or a simcha by contacting us at **sichosinenglish@gmail.com**. If you would like to receive this weekly publication to your email, then please use the above email address as well, or you can sign up to receive it on WhatsApp at 917-868-6509.

To partner with us, so that we can continue to publish original Sichos in English content as well as behind the scenes stories and documents, please make a contribution at: sie.org/partner

LETTER SENT BY THE REBBE

CHAI ELUL, 5742 (1982)

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

FREE TRANSLATION

By the Grace of G-d
2nd Day of the Week of
Nitzovim-vaYelech,
Chai Elul, 5742
Brooklyn, N.Y.

To the Sons and Daughters of
Our People Israel, Everywhere

G-d Bless You All!

Greeting and Blessing:

On this auspicious day of the auspicious month — Chai (18) Elul, the month that all of it, especially the last twelve days of it beginning from Chai Elul, are dedicated to preparing for Rosh Hashono and for the entire new year, may it bring us and all our people Israel goodness and blessing,

It is surely the appropriate time to reflect on one of the main features pertaining to said preparations; which, of course, have to encompass all aspects of human life, comprising thought, word, and action, and in accord with the Divine purpose of the creation of man (ordained on the first Rosh Hashono), and in accord with the purpose of man's life, namely, to serve the

Creator in all three areas: Torah, Avodah and Gemilus Chasodim (Torah-study, Prayer, and acts of kindness, namely, mitzvot).

* * *

It has been discussed many times that although Rosh Hashono is the festival that commemorates the “birthday” of the world (as we say in our prayer, “This is the day of the beginning of Your works”), it is actually the day when the creation of the world was *completed* with the creation of man, on the sixth day of Creation. Thereby the world attained its fulfillment (and pronounced “very good”), for it is through man that the whole of creation attains completeness and fulfillment, in accordance with the design of the Creator. This was actually achieved immediately after Adam, the first man, was created, as related by our Sages of blessed memory that Adam called upon all creatures, saying: “Come, let us prostrate ourselves and kneel; let us bend our knees before HaShem our Maker.” And so it was, and “HaShem reigned, garbed in Glory.”

* * *

One of the aspects in which the creation of mankind differed most conspicuously from that of all other creatures is that man was created as a *single* individual —

a) *single* — unlike other creatures, both in the animal world and in the world of plants, where creatures were simultaneously created in couples (male and female),

b) *single* also in terms of being *one* species, the human race, unlike other creatures, both animals and plants, where thousands of species were created right from the beginning.

Needless to say, the Torah, *Torah Or*, which illuminates and explains all “things”, calls attention to this conspicuous difference. Our sages of the Mishnah declare: “For this reason man was created single — to teach you that each individual is a ‘whole (complete) world.’” Secondly, “For the sake of peace among people, so that no one will be able to say, ‘I am a descendant of a greater ancestor than yours.’”

The question that immediately poses itself is: The said two reasons seem contradictory. According to the first, the emphasis

is on the preeminence of a person as an *individual*, so much so that every individual is termed a “whole world.” And since the Torah, *Toras Emes*, declares that “people differ in their דעות (opinions),” the sense of personal importance is bound to foster dissent, and in a sharp form, since each individual is a “whole world.” The result, therefore, would be the opposite of “peace among people.”

But, inasmuch as the two reasons follow consecutively in the same context, and each of them is so important that it affected the manner in which man was originally created, we must conclude that the said two reasons not only do not contradict each other, but, on the contrary, are quite compatible and, moreover, reinforce each other.

The explanation of it is as follows:

True, a person is a “whole world,” and “people differ in their דעות (opinions),” but a person’s opinion need not, and must not, exclude — even in one’s own mind — the possibility that there can be a second opinion, indeed even a contradictory opinion. Moreover, one has to regard other opinions — even a contradictory one — with respect, since the other person is a “whole world.” Hence, he must consider the other person’s view with proper consideration. Then, in addition to such an attitude being conducive to real accord and peace among people, and a durable peace at that — inasmuch as it is based on the rule of the eternal Torah that every individual is a “whole world” — it would result also in reexamination of one’s own opinion, and to more clearly analyze its positive but also its negative aspects, and thus attain the real truth, fulfillment of his own “whole world.”

The same attitude by the next person, and the next, and so on, would eventually bring about accord and peace among people.

It should be noted, parenthetically, that speaking of דעות (opinions), we have in mind such as come within their definition in G-d’s Torah, and are in every detail consistent with the Torah, the Wisdom of HaShem; otherwise, it would be contrary to דעה — to wisdom and knowledge, as is obvious. Yet, these opinions

differ (sometimes also contradict one another) in approach and judgment relating to דברי הרשות — mundane matters.

* * *

Turning our attention to action, since “action is the essential thing,” namely, the general every day conduct — it follows that awareness of the abovementioned thought brings the constant practice of the Great Principle in Torah — *V’Ohavto IRe’acho Komocho*, “Love your fellow as yourself,” with the accent on *Komocho* — “as yourself.” The idea behind this: Everyone was created by the same Creator, the Creator of the Whole World, and everyone — though merely “your fellow” and not you yourself — is also a “whole world,” “like yourself.” Hence, you should love everyone as you love yourself; and since this is an imperative by the Creator of every person, it is certain that it can be achieved and fulfilled by, and in, every person.

At the same time, since the Creator is “the King, Who is the Source of Peace,” and He demands, that there should be “peace among people,” as mentioned above, and provides the capacity to achieve it, as is understandable — all this makes it still easier to carry out the Mitzvo of *V’Ohavto IRe’acho Komocho, Komocho*, in actual practice, and in all aspects.

* * *

All the above has a special relevance to the preparation for Rosh Hashono, the Day of Coronation of the King of Peace — including, above all, mutual peace and love among our Jewish people in the fullest manner of unity, so that all Jews constitute one entity in the fullest degree, and all Jews “like one man with one heart” acclaim the Supreme One on Rosh Hashono as “King of Israel,” and do so willingly, indeed, joyously; and this is carried out in a manner that influences the whole environment, so that the Creator is recognized as “King of the Universe” — as this happened on the first Rosh Hashono through the first man, Adam, as mentioned above.

* * *

May it be G-d’s Will, that, in accordance with the text of the concluding prayer of each *Amidah*, every day: “Bless us, our Father, all of us as one, with the Light of Your Countenance” —

as explained by the Alter Rebbe (author of the *Tanya* and *Shulchan Aruch*): inasmuch as we are “all as one,” it brings about the fulfillment of “bless us our Father, with the Light of Your Countenance” —

May this be so actually and forthwith,

Including the blessing — in the words of our King David משיח, “I will feed him (the Jewish People) with the finest of wheat, and sate (each of) you with honey from a rock,”

And each and everyone, man and woman, is granted a *Kesivo vaChasimo Tovo*, for a good and sweet year, both materially and spiritually.

With esteem and blessing for a
כתיבה וחתימה טובה,
/Signed: Menachem Schneerson/

1) להעיר מהשיעור-חומש דיום זה (נצבים ל, ו): (ומל ה' אלקיך) את לבבך ואת לבב (זרעך) — ר"ת אלול (בעה"ט עה"פ. אבודרהם סדר תפלת ר"ה. ב"ח או"ח סתקפ"א ד"ה והעבירו) — תשובה (ומרומו בזה גם ענין התפלה — אגה"ק ס"ד). 2) להעיר, אשר שבת פ' נצבים (זי"לך) היא „שבת מברכים חודש תשרי” — ראה תורת הבעש"ט בזה — „היום יום” כה אלול (ע' צ). כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות ס"י לא. 3) יום הולדת את שני המאורות הגדולים: הבעש"ט (בשנת נח"ת) וריבנו הזקן (בשנת קה"ת) — ספר השיחות תש"ג ע' 141 ואילך. ולהעיר, שיום הולדת הבעש"ט ה' ביום ב' (ספר השיחות שם), כבקיעות שנה זו. 4) כמובן מהר"ת שלו (ראה מ"מ דלקמן). וראה ל"ת להאריז"ל פ' תצא סד"ה וה' אם. והוא זמן התגלות י"ג מדות הרחמים (ד"ה אני לדודי בלקו"ת פ' ראה, סידור, אה"ת וסה"מ ה'ש"ת). וראה טור או"ח ר"ס תקפא. ובפנים יפות (לבעל ההפלאה) פ' אחרי ד"ה ביד איש עתי דהם ימי כפרה על כל השנה ונרמז במשנה (כתובות נו, א) נותנין לבתולה (אלול שמזלו בתולה) י"ב חודש. — ראה מטה אפרים סתקפ"א ס"ט (מלקוטי מהרי"ל ה' ימים הנוראים): נוהגין כשכותב אדם לחבירו אגרת כו' מן ר"ח אלול כו' רומז לו כו' שיוכה בימי הדין הבאים לטובה להיות נכתב ונחתם בספר חיים טובים. 5) הראשי תיבות בתיבה זו — ראה לקו"ש ח"ט ע' 297 ואילך. שיחת ח"י אלול תשל"ט בתחלתה. וש"נ. 6) כידוע, ש"ב ימים האחרונים דחודש אלול, חודש החשבון דשנה העוברת (ראה בהנסמן לעיל בהערה 4), מתאימים ל"ב חדשי השנה, וח"י אלול — לחשבון חודש תשרי העבר (ספר השיחות שם ע' 177. שם ע' 179). 7) ראה לקו"ש כרך ג' ע' 946. ספר השיחות תש"ה ע' 122: א) ח"י אלול איז דער טאג וואס האָט געבראַכט און ברענגט אַ לעבן אין אלול. ב) ח"י אלול גיט אַ חיות אין דער עבודה פון אני לדודי ודודי לי (שה"ש ו, ג. — ר"ת אלול (אבודרהם סדר תפלת ר"ה. פ"ע"ח שער ר"ה פ"א. שעה"פ עה"פ. ועוד)). — נתבאר בלקו"ש ח"י אלול תש"מ. 8) ראה תניא פ"ד ועוד. ולהעיר מלקו"ת ר"פ פנחס: כל המצוות צריך האדם לקיים במחשבה דיבור ומעשה. 9) כמארו"ל „אני נבראתי לשמש את קוני” — קידושין בסופה. 10) שעליהם העולם עומד — אבות פ"א מ"ב. ולהעיר, אשר ג' קוין אלו מרומים בהר"ת ד„אלול” — ראה בהנסמן לעיל בהע' 5. 11) ראה לקו"ש ח"ט ס"ע 410 ואילך. שם ע' 438 ואילך. 12) תפלת מוסף דר"ה — ר"ה כו, א. וראה ר"ן לר"ה טז, א. חזא"ג מהרש"א שם. בחיי עה"פ בראשית א, ג. פסיקתא דר"כ פסיקא כג (בחודש

השביעי). לקו"ת נציבים מז, ג. המשך תרס"ו ע' כ. המשך ר"ה תרצ"ה בתחלתו (סה"מ קונטרסים ח"ב שיח, ב). ד"ה זה היום תש"ד. תש"ט. ועוד. 13) כי בכ"ה באלול נברא העולם — ויק"ר רפכ"ט. פסיקתא דר"כ שם. יל"ש עה"פ פינחס כט, א (רמו תשפב). וראה פדר"א רפ"ח ובהגהות הרד"ל שם. 14) ראה חדא"ג מהרש"א לר"ה כז, א: האדם ה'י תכלית של כל הבריאה וכאילו לא נברא שום דבר קודם בריאת אדם. ב"ר רפ"י"ד: שה' גמר חלתו של עולם. ירושלמי שבת פ"ב ה"ז: דמו של עולם, נרו של עולם. 15) בראשית א, לא. וראה רמב"ן עה"פ: ויש מפרשים כי מפני מעלת האדם הוסיף בשבח היצירה בו כי הוא טוב מאד. 16) ולהעיר מאוה"ת לך לך ד"ה ומלכי צדק ושו"נ. מו"נ בסופו. 17) פדר"א פ"א. זח"א רכא, ב. ח"ג ס"פ אמור. וראה גם תקו"ז תנ"ו (צ, ב). 18) תהלים צה, ו. 19) שם צג, א. אמרו אדם ביום שנברא כשהמליך אותו וכל הבריות אתו (פדר"א שם). ועד שהוא שירו של כל יום ו' בשבוע (ר"ה לא, א. א. תמיד בסופה). 20) משנה סנהדרין לו, סע"א. גמרא שם לח, א. 21) חדא"ג מהרש"א למשנה שם. — ואף שנברא באופן שלא טוב היות האדם לבדו (בראשית ב, יח). 22) אף שדוקא הוא נברא להיות מדיני בטבע (מו"נ ח"ב פ"מ. ח"ג פכ"ז). 23) משלי ו, כג. וראה זח"א נג, ב: אקרי תורה בגין דאורי וגלי במאי דהוה סתים. ומשנה ברורה: הפך בה דכלא בה ובה תחוי (אבות ספ"ה ובפיה"מ שם. וראה לקו"ש ח"ט ע' 462 בשו"ג). 24) סנהדרין שם. 25) להעיר מפירוש רבינו הזקן במאמר חז"ל (סנהדרין שם): כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא — „היום יום" ע' פח. 26) ראה ברכות נח, ע"א. סנהדרין בגמרא שם. אדר"ג פ"ד, ו. מסכת דרך ארץ רבה פ"ט. תנחומא פינחס י. 27) ראה ד"ה החלצו, ר"ט. ד"ה איתא בזח"ג (סה"מ תרנ"ט ע' נג ואילך. שם ע' רט ואילך). ולהעיר מאבות רפ"ד: איזהו חכם הלומד מכל אדם. וראה תורת הבעש"ט והה"מ על משנה זו (כש"ט — הוצאת קה"ת — סי' צ. אור"ת להה"מ — הוצאת קה"ת תשי"מ — סתצ"ג). 28) להעיר ממדרש שמואל לאבות פ"ה מ"ז: ע"י שב"ש חולקים גורמים להוסיף חכמה בב"ה. וראה בסה"מ תרכ"ו ע' קעא. — להעיר מרשימות הצי"צ לתהלים קד, כד (תג, טע"א): ועד"ז יובן ג"כ בכל הנבראים שזה צריך לזה ואין שלימות לכל א' בלתי חבירו. 29) ראה אור"ת יתרו ע' תתצד ואילך. סה"מ תרכ"ו ע' רצא ואילך. המשך תרס"ו ס"ע תלא ואילך. 30) אבות פ"א מ"ו. 31) תור"כ (הובא בפרש"י) עה"פ קדושים יט, יח. ירושלמי נדרים פ"ט ה"ד. ב"ר פכ"ד, ז. וראה קונטרס אהבת ישראל. 32) ראה בארוכה לקו"ש ח"י ע' 216 ואילך ובהערות שם. 33) כי אינו מבקש לפי כחו אלא לפי כוחו — במדב"ר פ"ב, ג. 34) שהש"ר פ"א, א (בסופו). וראה מסכת דרך ארץ זוטא פ' השלום: שמו של הקב"ה נקרא שלום. שבת י, ריש ע"ב. 35) ר"ה טז, א. לד, ב. וראה לקו"ת נציבים נא, ב. ד"ה תקעו, תש"א. ובכ"מ. 36) ראה תניא (פל"ב) שכולן מתאימות ואב א' לכולנה. 37) ראה לקו"ת ר"פ נציבים. לקו"ש ח"ד ע' 1141 ואילך. 38) מכילתא (הובא בפרש"י) עה"פ יתרו יט, ב. 39) ראה ד"ה מן המיצר, תר"ס. 40) ראה ד"ה יו"ט של ר"ה תש"ג פ"ב: וההכתרה באה בשמחה גדולה כו'. 41) שהרי כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה כו' (שבת נד, ב. ע"ז יח, א. שבועות לט, סע"א וריש ע"ב). ומה מובן גודל הענין דמי שיש בידו לזכות את הרבים. 42) ד"ה חייב אדם לברך, תרל"ח פ"ט. פ"ג. ובכ"מ. 43) תניא שם. 44) ע"ד מש"כ הרמב"ם בנוגע לתשובה „בסוף גלותן ומיד הן נגאלין" (רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה). 45) סי' הארז"ל כוונת הבדלה בסופו. ובכ"מ. 46) סיום וחזרתם ממזמור פא בתהלים, שירו של יום ר"ה (ר"ה ל, ב). והכל הולך אחר החיתום (ברכות יב, א). 47) כי נחתמין מיד (עם הכתיבה) בספרן של צדיקים גמוריו (ר"ה טז, ב) ועמך כולם צדיקים (ישעי' ס, כא). וראה טור אור"ח סוסתקפ"א (מירושלמי ר"ה פ"א ה"ג). לקו"ש מהרי"ל הובא לעיל במ"מ 4. ראה לקו"ש לוי"צ אגרות ע' שיא.

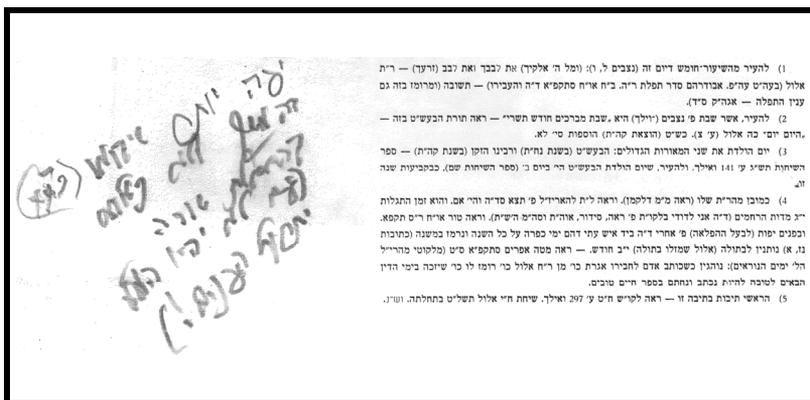
ADDENDUM

Behind the Scenes of Sichos in English

In this week's SIE classics we brought a *nichtav klali* that was sent out to world Jewry before Rosh Hashanah 5742.

As a rule, the Rebbe wanted every letter disseminated in English to include the Hebrew sources cited in the original Yiddish version.

Until 5742, the sources were displayed after the text as one continuous paragraph. Around this time, the editors decided to change the format to make it look more professional. For this English letter, the sources were formatted as such that each source began on a new line. The Rebbe commented on this:

יפה יותר שיבואו (כע"ע)

בהמשך ולא כאו"א

בהתחלת שורה

(גם לא יהיו המ"מ

יתר על הפנים!)

“It would be nicer for them to appear (as they have until now) as a continuum, rather than each one beginning on a new line. (Also, we wouldn't want the sources to [take up] more [space] than the text!”

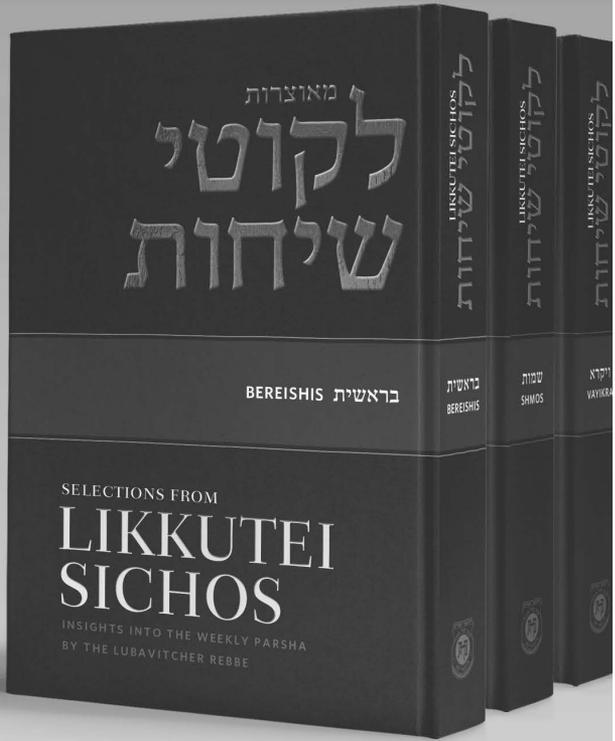
The Rebbe made it clear that he preferred the original formatting style.

Study THE ORIGINAL. IN ENGLISH.

The Rebbe's Likkutei Sichos revolutionizes Torah study, Jewish life, and G-dly experience. Now, for the first time ever, a curated selection of THE ORIGINAL Likkutei Sichos is available IN ENGLISH.

SEFER BEREISHIS, the first book of this monumental series, will be shining bright on the shelves before Rosh Hashanah.

ORDER TODAY

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת ר' **יונה**

בן הרה"ח הרה"ת ר' מאיר ע"ה

אבצן

מנהל ועד שיחות באנגלית

למעלה מארבעים שנה

שבהמשך פעולותיו בהפצת המעיינות

נזכה לגאולה השלימה תיכף ומיד ממש

נדפס על ידי חתנו ובתו

הר' **יצחק וחנה** ומשפחתם שיחיו **וואלף**

If you would like to receive this weekly publication sent via email, or to sponsor a publication please contact us at: sichosinenglish@gmail.com.

or you can sign up to receive it on WhatsApp at 917-868-6509